

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det samtidig med nærværende Lovforslag forelagte Forslag til Lov om Invaliderende opstiller som Hovedbetingelse for Adgangen til at oppebære Invalidere, at vedkommende skal være Medlem af en i Henhold til Sygekasseloven anerkendt Sygekasse eller fra en saadan være overgaaet til en af de i Sygekasselovens § 34, sidste Stykke, omhandlede Sygeforeninger. Idet Forslaget om Invalidere saaledes gør Sygekasseinstitutionen til Grundlag for Invalideforsorgen, vil det være nødvendigt at foretage en Række Ændringer i Sygekasseloven for at bringe de to Loves Regler i Overensstemmelse med hinanden.

Ved nærværende Lovforslag har man bragt de i saa Henseende fornødne Ændringer i Forslag. Men man er ikke blevet staaende derved. Man har anset det for paakrævet samtidig at søge Spørgsmaalet om Forsorgen for de *kronisk syge* bragt til en Løsning, idet man vilde finde det uholdbart, om Samfundet gennem en Lov om Invalidere drog Omsorg for Invaliderne og gennem Sygekasseloven sørgede for de ikke-kronisk syge, men stadig lod Spørgsmaalet om Forsorgen for den mellemiggende Gruppe — de kronisk syge, Halv-Invaliderne — ligge uløst hen.

Man har derfor i nærværende Lovforslag optaget en Række Regler, hvorefter der gennem Sygekasserne vil kunne ydes de kronisk syge den samme Hjælp som andre syge, mod at Staten fuldt ud refunderer Sygekasserne de Udgifter, som Kasserne afholder i Anledning af den kroniske Sygdom, jfr. Forslagets § 6. For at Hjælpen til de kronisk syge — om fornødent — kan blive en stadigt varende Hjælp, har det været nødvendigt at ændre de i Sygekasselovens § 24 fastsatte Begrænsninger for Sygehjælpens Varighed saaledes, at det paagældende Medlem straks efter at have opbrugt den ham fra Sygekassen tilkommende Sygehjælp og den Hjælp, som maatte kunne ydes ham i Henhold til Fattiglovens § 63, paa ny kan nyde Hjælp fra Sygekassen, se Lovforslagets § 11. Herefter vil Forsorgen for den kronisk syge nogenlunde ligeligt blive fordelt mellem Staten og Kommunerne, idet den, der til Stadighed trænger til Hjælp,

skiftevis vil modtage denne fra Staten gennem Sygekassen og fra Kommunen gennem Hjælpen i Henhold til § 63 i Fattigloven. Da det ofte vil være Tilfældet, at den, der igennem længere Tid saaledes har oppebaaret Hjælp som kronisk syg, i Virkeligheden er Invalid i saa høj Grad, at han rettest bør henføres under den ved Loven om Invalidere anordnede Forsorg, er der i nærværende Lovforslags § 12 indsat en Regel, hvorefter Sygekasseinspektøren og vedkommende Sygekasses Bestyrelse kan, og Bestyrelsen i visse Tilfælde skal forlange Invaliditetsrettens Afgørelse af Spørgsmaalet, jfr. ogsaa § 4 i Forslaget om Invalidere.

Endelig har man i nærværende Lovforslag optaget nogle Ændringer, som ikke staar i nødvendig Forbindelse med de foran omhandlede Formaal, men som under Hensyn til de Erfaringer, som er indvundne i den Tid, Sygekasseloven af 10. Maj 1915 har virket, har vist sig nødvendige eller dog ønskelige.

Lovforslaget har været forelagt Sygekassenævnet til Erklæring, og Nævnet har i et den 27. Juni 1919 afholdt Møde tiltraadt Forslaget i dets nu foreliggende Skikkelse.

Angaaende den økonomiske Rækkevidde for Staten af de i nærværende Lovforslag foreslaaede Ændringer i Sygekasseloven henvises til de Beregninger, som indeholdes i den som Bilag Nr. 2 trykte Skrivelse fra Sygekasseinspektoratet.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes nærmere følgende:

Til § 1.

Ændringerne til Sygekasselovens § 3 maa ses som Bestræbelser for at gøre Kasserne mere egnede til at overtage Omsorgen for de kronisk syge m. m.

Det maa saaledes anses for ønskeligt, at der fremtidig stilles skærpede Fordringer med Hensyn til en Sygekasses Anerkendelse, for at man derved kan sikre sig, at Kassen er virkelig modstandsdygtig. Da kun meget faa Kommuner (i alt 12 Sogne, hvoraf de 10 er Smaaøer) ikke har anerkendte Sygekasser, vil Reglen ikke virke i stort Omfang, og til særlige Forhold vil der kunne tages fornødent Hensyn ved An-